

Z PRAVO D A J
města Hranic a lázní Teplíc n. B.

MĚSTSKÁ KNIHOVNA
HRANICE
okres Píseň

Fotografie ing. Milana Sanetříka

PROSINEC 1985

Ročník XXVI.

Ve středu 30. října 1985 se konalo v sále sokolovny plenární zasedání MěstNV za řízení předsedy s. Vítězslava Honse.

Jednání se zúčastnili místopředseda ONV s. Hynek Mizera, poslankyně ČNR s. J. Senková, poslanci MěstNV, zástupci společenských organizací NF, ředitelé závodů, škol a další občané. Po projednání zprávy o činnosti rady, přednesené tajemníkem MěstNV s. Josefem Šimkem, byla předmětem dalšího jednání kontrolní zpráva o plnění úkolů 6. PZ ÚV KSČ.

Ve zprávě místopředseda MěstNV s. Zdeněk Mayer uvedl, že za uplynulé období bylo při uvádění závěrů 6. PZ do každodenního života občanů města a jeho částí dosaženo pozitivních výsledků. Svědčí o tom také úspěšná realizace volebního programu, zejména jeho splnění v objemu již k 9. květnu 1985 — k 40. výročí osvobození naší vlasti Sovětskou armádou. Důležitou roli zde sehrála systematická, konkrétní a živá práce mezi občany, úzká součinnost poslanců s občanskými výbory, v neposlední řadě pak dobrá spolupráce orgánů MěstNV s organizacemi NF a účelná podpora závodů a podniků.

Další významnou částí jednání byla hodnotící zpráva o zabezpečení sociálních služeb ve městě, kterou přednesla místopředsedkyně MěstNV s. Jiřina Kameníčková. Uvedla, že této důležité oblasti věnují městské orgány velkou pozornost. Dobře je plněna dlouholetá koncepce na úseku péče o staré občany. Pozitivních výsledků bylo dosaženo ve zvyšování pečovatelské služby, ve zvyšování úrovně služeb, v hmotném zabezpečení sociálně potřebných důchodců. Na dobré úrovni je zajišťováno kulturní a společenské vyžití starších občanů. Cenná je rovněž spolupráce se složkami NF. Především je nutné ocenit příkladnou práci dobrovolných pečovatelek z jednotlivých organizací NF. Zvláště je třeba vyzdvihnout příkladnou činnost základních organizací ČSČK, studentek Střední zdravotnické školy a členů sociální a zdravotnické komise při MěstNV. I zde však existuje rezerva, je ještě celá řada organizací a občanských výborů, kde péče o staré občany není na potřebné úrovni. Je zapotřebí si uvědomit, že jedině společným úsilím lze zajistit ještě vyšší úroveň v životě a postavení starých občanů v našem městě.

Do diskuse se jako první přihlásil místopředseda ONV s. Hynek Mizera, který slavnostně předal předsedovi MěstNV s. Vítězslavu Honsovi „Čestné uznání“ za první místo, které město získalo v soutěži „Kvetoucí město a obec“. Další diskutující věcně a konkrétně hovořili k projednávané problematice. Po diskusi a závěrečném návrhu na usnesení konstatoval předseda MěstNV v závěrečném slově, že nejdůležitějším úkolem pro nejbližší období bude podnitit pracovní a společenskou aktivitu lidí. Bude zapotřebí vynaložit všechny síly k dosažení co nejlepších výsledků ve všech oblastech, abychom mohli úspěšně splnit úkoly posledního roku 7. pětiletky a vytvořit si podmínky pro příznivý vstup do roku 1986 a prvního roku 8. PLP. Předseda MěstNV poděkoval pracovníkům Technických služeb, občanským výborům, společenským organizacím, podnikům i všem ostatním občanům, kteří se přičinili o to, že město získalo prvenství v soutěži „Kvetoucí město“. V samém závěru řekl: „Vyhráli jsme sice tuto soutěž, ale to nás především zavazuje pro budoucnost, abychom společným úsilím dosáhli toho, že Hranice budou stále čisté, rozkvetlé a krásné pro radost všech, jimž jsou domovem“.

Jaroslav Rychlý

Naše socialistická společnost vytváří podmínky pro klidné a spokojené stáří všem občanům. Nezastupitelné místo v tomto ušlechtilém poslání zaujímá svou činností i Sbor pro občanské záležitosti MěstNV v Hranicích.

Příspělo k tomu i soudružské setkání — beseda občanů, kteří se v letošním roce dožívají významného životního jubilea 75 let, s představiteli města a se zástupci rozhodujících podniků a organizací NF, které se uskutečnilo v říjnu 1985.

Účastníky tohoto slavnostního shromáždění pozdravil vedoucí delegace městských orgánů, člen předsednictva MěV KSČ a předseda MěstNV Vítězslav Honse. Ve svém projevu vzpomněl v krátkosti prožitá těžká léta za buržoázni republiky, zejména v období nacistické okupace a nesmírných obětí slavné Sovětské armády v boji proti společnému nepříteli — fašismu a v této souvislosti památný květen 1945, který pro každého z nás znamenal svobodu a začátek budování nového společenského řádu — socialismu.

Srdečně poděkoval spoluobčanům za to, že věnovali své síly a schopnosti pro naši socialistickou současnost a že ještě dnes svou přiměřenou občanskou aktivitou a předáváním svých životních zkušeností se podílejí na výchově mladé generace, pro kterou jsou a zůstanou vždy příkladem.

Právem je proto jak městskými orgány tak i ostatními organizacemi věnována starším občanům úcta, trvalá pozornost a potřebná péče. Dokladem toho jsou dnes již na velmi dobré úrovni poskytované pečovatelské služby, rozdělování prostředků doplňkové péče, výstavba společensky prospěšných zařízení, to vše s jediným cílem prožívat podzim života v klidu a pohodě.

V závěru svého projevu popřál spoluobčanům dlouhého zdraví, zasloužený odpočinek a plnohodnotný život ve stáří.

Poté jubilanty pozdravili také zástupci rozhodujících podniků i organizací Národní fronty. Nejlépe snad vyzněla upřímná slova zástupkyně mladé generace, místopředsedkyně MěV SSM Marie Polokové, která ve svém vystoupení poděkovala přítomným za jejich celoživotní práci, za to, že je naši mládež umožněno žít, učit se a pracovat v socialistické společnosti a v míru. V této souvislosti vyjádřila také odhodlání i morální odpovědnost mladé generace stejně čestně a obětavě poctivou každodenní prací pokračovat v nastoupené cestě a dále rozvíjet ušlechtilé ideály socialismu. To je a bude tím nejlepším projevem úcty nás mladých k výsledkům celoživotní práce a života starších.

Po slavnostním připitku pak předali pionýři hranických škol přítomným občanům jako milou pozornost kytičku, upomínkový dáreček i bezstarostný úsměv.

Velmi srdečnou atmosféru slavnostního odpoledne znásobil velice hodnotným kulturním programem smyčcový orchestr Sdruženého klubu ROH, vedený Aloisem Kujalem.

Péče a pozornost městských orgánů, iniciativa Sboru pro občanské záležitosti MěstNV, jakož i slavnostní chvíle prožité v kolektivu svých vrstevníků zanechaly v občanech nejen krásné pocity, ale dále znásobily vědomí jejich sounáležitosti ke svému okolí, městu i socialistické společnosti. Vždyť občané, kteří s radostí, elánem jim vlastním a obětavostí se přičinili o naši socialistickou přítomnost, si slova uznání a úcty nás všech právem zaslouhují.

A. Lang

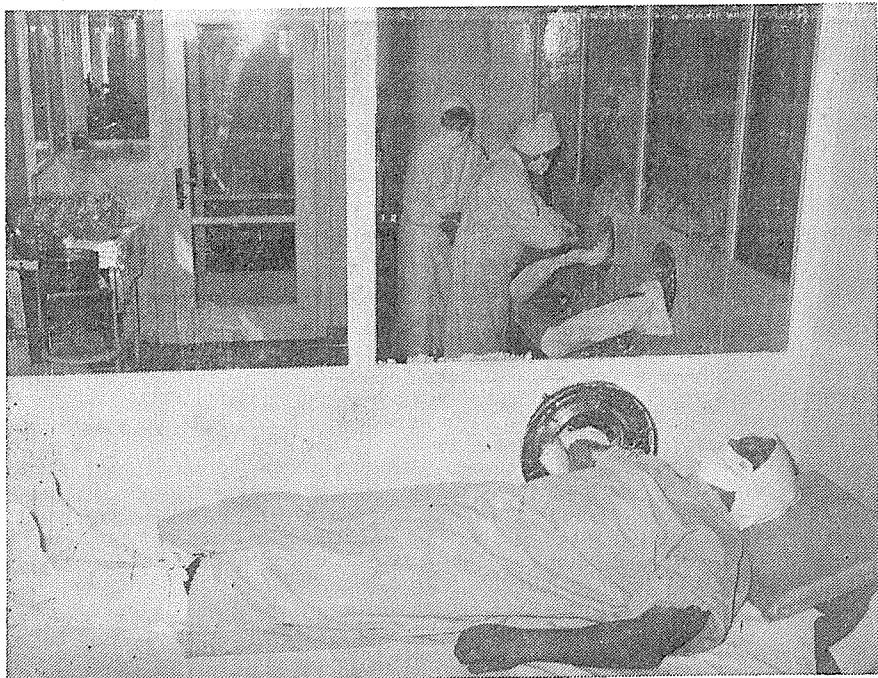
30 let transfúzního oddělení nemocnice v Hranicích.

V říjnu letošního roku uplynulo 30 let od zahájení samostatného provozu na transfúzním oddělení nemocnice v Hranicích. První hromadné odběry krve se sice prováděly na tomto pracovišti již v r. 1953, ale pro nedostatek kvalifikovaného personálu byly krevní konzervy převáženy k laboratornímu vyšetření na tehdejší Krajskou transfúzní stanici v Olomouci.

Začátky byly velmi těžké — o tom by mohla dlouho vyprávět prim. MUDr. Irma Šmrhová, která začala budovat toto pracoviště již v r. 1953 a vede je dodnes. V okrese bylo málo dárců krve (dříve se prováděly odběry v Hranicích jen 2 x do roka), pracoviště bylo umístěno ve stísněných, nevyhovujících prostorách suterénu lékařské budovy, přístrojové vybavení bylo minimální, často se střídaly středně zdravotní pracovníci.

Úsilovnou osvětovou prací se podařilo během poměrně krátké doby vytvořit početný kádr stálých dárců krve, postupně se stabilisoval kolektiv oddělení, zlepšovala se jeho vybavenost, i když nevyhovující prostory se již změnit nedaly.

Od r. 1960 začala prim. dr. Šmrhová pracovat za pomoci obvodních, závodních i vojenských lékařů a složek Národní fronty na novém, velmi náročném a zpočátku značně nepopulárním úkolu — převedení dosud placeného dárcovství na dárcovství bezpříspěvkové. Byl to rovněž jeden z hlavních úkolů ČsČK, za jehož pomoci procento bezpříspěvkových dárců ve spádové oblasti NsP Hranice postupně stoupalo až v r. 1968 dosáhl okres Píerov, jako jeden z prvních okresů

Pacient při odběru krve.

v Sm kraji, 100 % bezpříspěvkových odběrů. Od té doby odebírá transfúzní oddělení krev výhradně bezpříspěvkovým dárcům.

Transfúzní oddělení v Hranicích provedlo za dobu své činnosti již přes 37.000 odběrů krve a má v kartotéce velmi početný kádr stálých bezpříspěvkových dárců. O tom, jak velmi se vžilo bezpříspěvkové dárcovství ve spádové oblasti NsP Hranice svědčí i ta skutečnost, že zatímco před 5ti roky byl v evidenci transfúzního oddělení jen jeden nositel zlaté Jánského plakety za 40 bezpříspěvkových odběrů, dnes jich je již 12, nositelů stříbrné plakety je 165, bronzové Jánského plakety 691 a téměř 1200 dárců obdrželo odznaký Vzorný a Zasloužilý dárcce krve, 4 dárci darovali krev již více než 50 x.

Dárci přicházejí na TO ochotně a rádi, oceňují, že jsou po všech stránkách důkladně vyšetřeni a že se jim na TO poskytuje lékařská rada a pomoc i ve zdravotních problémech, které s dárcovstvím přímo nesouvisějí.

Kolektiv TO, který je nositelem bronzových odznaků BSP, se všestranně snaží zpříjemnit dárcům pobyt ve stísněných prostorách pěknou výzdobou, zábavnými časopisy, co nejrychlejším průběhem vyšetření i odběru a především srdečným a přátelským jednáním.

Pracovnice TO dosahují velmi dobrých výsledků i po stránce odborné a rovněž jejich spolupráce s OV ČsČK, MěstV ČsČK i se základními organizacemi ČsČK byla mnohokrát velmi pochvalně hodnocena.

Prim. MUDr. Šmrhová vede také hematologickou poradnu pro všechny nemocné s krevními chorobami z celé spádové oblasti a úzce spolupracuje v tomto směru s interními odděleními i ostatními odděleními NsP Hranice.

Lze říci, že toto malé, skromné pracoviště odvedlo za 30 let své činnosti hodně dobré práce a podílelo se nemalou měrou na úspěších socialistického zdravotnictví v našem okrese.

Kapitolky z fotografie města Hranic

PhDr. Bohumír Indra

DŮM NOVÁKOVSKÝ čp. 94 NA ROHU NÁMĚSTÍ, nyní prodejna tabáku

Tento dvoupatrový řadový městský dům na náměstí, dříve velkoměšťanský a šenkovní, měl až do šedesátých let 19. století jen jedno poschodí a v přízemí podloubí, z něhož byl vchod do domu nebo do malého krámků. Až do druhé poloviny 19. století měly všechny domy na náměstí a v přilehlých ulicích domovní podloubí, jež umožňovalo obyvatelům města a návštěvníkům nákupy v obchodech a volný pohyb po celém vnitřním městě bez ohledu na počasí a roční dobu. Za nebezpečných válečných let sloužila podloubí pro ubytování vojenských koní a vojska. Od šedesátých let 19. století byla podloubí domů na náměstí postupně zazdívána a přeměněna v obchody s vchodem přímo z náměstí, některé domy však byly zcela zbořeny a od základů znova postaveny. Podloubí úzkých ulic, vedoucích na náměstí, však nesměla být zazděna z bezpečnostních důvodů (dnešní tzv. Horní a Dolní podloubí).

Nejstarším známým držitelem tohoto právozárečného domu byl městský písař Václav Aujezdecký, který je doložen jako radní písař města Hranic v letech 1565 až 1595, kdy zemřel. Jako muž právně vzdělaný byl váženou a významnou osobností ve správě města při všech právních jednáních a úkonech, při sepisování smluv, testamentů, při zápisech změn majetkové držby domů a pozemků i jiných vkladů do městských knih. V historii města si uchoval trvalou památku založením řady speciálních městských knih pro zápisy různých právních úkonů,

jež byly dříve zapisovány do společné městské knihy. V jejich vedení a zápisech pokračovali pak i jeho nástupci.

Z knih jím založených se nám dochovaly jen registra smluv svatebních, zal. r. 1573, cenná registra purkrechtní pro zápisy městských domů (tzv. Třetí knihy městské), zal. r. 1583, zlomek tzv. register milosrdných, tj. zápůjček městských peněz měšťanům, další knihy testamentů, pozůstalosti, registra předměstských domů a polností aj. se nedochovaly a byly později jako již nepotřebné zničeny.

Svůj šenkovní dům na rohu náměstí prodal Aujezdecký r. 1573 za 700 zl. Kateřině Hlávkové, vdově po kramáři Martinu Hlávkovi, současně však koupil od ní její větší dům na náměstí za 800 zl. V tomto domě pak bydlel a byl jeho majitelem až do své smrti. Hlávková se r. 1587 znovu provdala za Martina Honů a dům mu odvedla. Po jeho smrti prodal r. 1605 městský úřad na místě pozůstalých sirotků dům za 900 zl., vdově Juditě, druhé jeho manželce, dceři zlatníka Eliáše Rygla, s níž byl ženat od r. 1599. Vdova se pak vdala za řezníka Martina Beneška a dům mu připsala.

Když po porážce na Bílé hoře vtrhli na jaře 1621 do města oddíly císařských vojsk Španělů, aby zatkl Václava Mola z Modřelic, hranickou vrchnost, jednoho z direktorů stavovské vlády na Moravě, a další účastníky povstání, bydlící v Hranicích, Adama Šťastného, Zampacha z Potenštejna, Ctibora Žernovského, Alexandra Holuba z Nadějova aj., uprchl Benešek z města z obavy před Španěly do Oder, kde brzy potom zemřel. Řeznický cech musel za něho zaplatit Španělům 76 zl. tzv. rancu (drancovního), které si však vymohl zpět r. 1622 při prodeji Beneškova domu jeho vdově Anně Martinkové. R. 1626 přistoupil na ten dům řezník Jan Libavský, rodem z Města Libavé, který však zemřel již r. 1631. V inventáři jeho pozůstalosti byly sepsány cínové talíře a konvice, truhlíčka s klenoty, šaty bílé i choděcí a jiné, a uvedeno, že odkázal 20 zl. nakostel v Libavé.

Dům po něm koupil téhož roku za 900 zl. řeznický mistr Jiřík Černotský, který si vzal vdovu za ženu a zavázal se řádně vychovat dvapo zůstalé sirotky do zletilosti. K domu patřila zahrada za mostem, paseka v Drahotuchu a val u Mlýnské brány (Černotinské) pod městskou zdí, které byly prodány s domem a všemi svršky v ceně 200 zl., jež byly nalezeny v domě a sepsány. Podle zápisu v městských knihách byl Černotský za to povinen dát sirotku Adamovi až doroste a vyučit se řemeslu, nové šaty a plášť, sirotku Anně, až přijde k zrostu, dát zhotovit na svůj náklad mantlík taminový, jakékoliv barvy, podbříškami podšitý, s obojkem, protože převzal všechny svršky, patřící sirotkům i všeliké šaty bílé, uschované sirotkům na radnici a ponechal jim tam jen tři stříberka

Dceru Libavského Annu si vzal za ženu řezník Hendrych Lipenský, který převzal r. 1660 od Černotského dům podle dohody s ním. Lipenský dům zcela vyplatil a r. 1685 jej odevzdal svému synu Martinovi Lipenskému, spolu s pasekou za mosty, ležící nad Velkým Drahotuchem. Po jeho smrti se stal r. 1700 novým majitelem šenkovního domu Jan Ferdinand Steyger, který jej konpil za 630 zl., hotově zaplacených, r. 1718 jej však odevzdal svému zeti, soukenickému mistru Josefu Šeydovi. Když Šeyda r. 1725 zemřel, byl dům zapsán manželu jeho dcery Josefu Soukupovi. Jemu patřil dům téměř 50 let. Dům dostal při prvním číslování městských domů v roce 1771 popisné číslo 89 a rok nato jej Soukup odevzdal synovi Františku Antonínovi Sukupovi. Dlouho však dům nepodržel a už r. 1781 jej prodal za 900 zl. svému švagrovi měšťanu Jiříkovi Pernšteinerovi pro jeho syna Karla Pernsteineru.

Vdova Karlova Rozálie Pernsteinerová učinila r. 1807 dohodu s oběma svými dcerami a odstoupila dům čp. 94 (toto čp. dostal při nové vojenské konskripci domů celého města r. 1804) dceři Anně a jejímu manželovi, ševcovskému mistru Ondřeji Lutinskému. Za to však Lutinský s manželkou odstoupili druhé dceři Josefě a jejímu manželovi Leopoldu Dernickému, soukenickému mistru, svou polovinu na předměstském dvoře čp. 366 s polovicí přilehlé zahrady a zavázali se

zaplatit Dernickému na vyrovnání sumy 1300 zl. v bankocetlích. Nato byl dům čp. 94 v ceně 300 0 zl. v bankocetlích zapsán Ondřeji Lutinskému a jeho ženě do městských knih.

Lutinský odvedl r. 1823 dům, oceněný na 3.200 zl. v bankocetlích své dceři Anně a jejímu manželovi soukenickému mistru Leopoldu Lenzovi, který se po smrti manželky r. 1849 stal jediným vlastníkem domu. V roce 1851 prodal dům za 5.800 zl. konvenční měny měšťanu Maxmiliánovi Václavíkovi, od něhož jej brzy potom koupil za 6.000 zl. konvenční měny Antonín Novák. Ten provedl jeho přestavbu. Podobně jako jiní měšťané — majitelé domů na náměstí dal zazdít domovní podloubí a upravil je na obchod s přímým vstupem z náměstí a novým vchodem do domu. Dům byl současně adaptován a přestavěn na dvoupatrový.

Při této přestavbě domu byla nalezena ve zdi starého domu uschovaná a zazděná stará městská kniha hranická z let 1554—1573, obsahující zápisy kupů předměstských domů a pozemků. Kniha je vázána v dřevěných deskách, potažených koží, zdobenou renesančním slepotiškem. Je velmi dobře zachovaná a je dnes uložena v archivu města Hranic. Zprávu o nálezu této knihy nám zachoval hranický kaplan P. Libor Scholz ve své knížce Památky města Hranic, kterou vydal r. 1864 vlastním nákladem tiskem. Je to první česky psaná historie města Hranic. Napsal o tom „V obecní kanceláři nachází se znamenitá starožitnost, totiž stará gruntovní kniha od roku 1554, která při bourání domu čp. 94 ve zdi nalezena jest. Kniha ta jest velmi dobře zachovalá i vazba, která krásnou práci ukazuje, i uvnitř vše takměř neporušené, písmo české dosti dobře se čte“. Jiná zpráva, která by blíže osvětlila okolnosti nálezu knihy, bohužel, neexistuje. Kniha byla odevzdána městu, které ji zařadilo mezi ostatní městské knihy, z nichž je dnes část uložena v městském archivu. Otázka, kdy, kým a proč byla tato městská kniha pečlivě uložena a zazděna v tomto domě, zůstává otevřená. Po pečlivém prohlédnutí zápisů knihy a časové posledních zápisů v ní, bude možné ohraničit dobu úschovy. Neobsahuje-li mladší zápisy ze 17. resp. 18. stol., bylo by možné usoudit, že byla do zdi uschována r. 1621 Beneškem před jeho útěkem z města z obav před drancováním Španělů. Uschovány byly nepochybně i jiné městské knihy členy městské rady, které byly později vyzvednuty a vráceny. Kniha Beneškem zazděná nebyla vrácena, protože Benešek zemřel a nevědělo se, kde ji uschoval. Benešek byl v roce 1618 rychtářem města. Bylo by ovšem možné také soudit, že knihu uložil do zdi sám městský písař Václav Aujezdecký, neobsahuje-li kniha mladší zápisy po r. 1573, kdy dům prodal.

Novák prodal koncem r. 1860 dům za 9.000 zl. rakouské měny manželům Františkovi a Antonii Richterovým. Koncem století byl jeho majitelem Dr. Hermann Kober, počátkem 20. století Samuel Kober, který tu měl obchod střížným zbožím. Od dvacátých let až do okupace patřil dům obchodníku Eduardu Wellartovi.

Při stavební obnově městských domů východní strany náměstí v roce 1985 byl prolomen jeden oblouk zazděného podloubí v přízemí domu a renovováno průčelí celého domu.

Prameny: Purkrechtní a pozemkové knihy města, farní matriky města Hranic, Státní archiv Opava.

Dům čp. 94 na náměstí po renovaci.

Foto Jana Indrová, 1985

ZASLOUŽÍ SI UZNÁNÍ

Rozebšněný vodní živel, který dne 9. srpna 1985 způsobil tolik škod, se nevyhnul ani Teplicím nad Bečvou. Zničil sportovní areál Tělovýchovné jednoty Slovan. Velká voda neušetřila zhora nic. Celý sportovní prostor se stal korytem řeky, záplava, která dosahovala výšky 2,5 m zničila všech pět tenisových kurtů, dětské hřiště, prostory u cvičné zdi, zatravněnou plochu. Bylo strženo oplocení včetně betonáže a společně s vybavením v prostoru areálu odplaveno. Po klesnutí hladiny řeky Bečvy byl pohled na toto sportoviště smutný. Jen málo z těch, kteří viděli tu spoušť, věřili, že se může ještě letos podařit dát toto sportoviště do pořádku.

Již druhý den nastupují členové tělovýchovné jednoty k likvidaci pohromy a škod. Ve dne i v noci odčerpávají zbylou vodu, s obrovským zápalem se pouštějí do obnovení sportovního areálu. Pracují s takovým elánem a zarputilostí, že již za pouhý týden jsou první tři dvorce schopny provozu. Do měsíce dosáhli členové TJ Slovan Teplice neuvěřitelného výsledku — celý areál je opět v provozu. O tom se mohli přesvědčit členové komise MěstNV pro mládež a tělesnou výchovu, kteří se zde sešli dne 7. 10. 1985 na svém výjezdním zasedání.

Na intenzivní obnově sportoviště se podílelo 115 členů tělovýchovné jednoty, z nichž mnozí na likvidaci potopy si vybrali i svou dovolenou. Není výjimkou ani skutečnost, že někteří jednotlivci odpracovali při obnově i více než 100 hodin. Celkově odpracovali členové Tělovýchovné jednoty Slovan v Teplicích nad Bečvou 1700 brigádnických hodin. Důležitou úlohu sehrál rovněž ten fakt, že členové TJ Slovan nezůstali na všechno sami. Pomocnou ruku jim nabídli také členové TJ Sigma Hranice, žáci Středního odborného učiliště v Hranicích, Severomoravské cihelny v Hranicích a velkou měrou se na obnově podílelo vedení Čs. státních lázní Teplice n. Bečvou. Zasluhou vzorné spolupráce, obrovského nadšení lidí zapálených pro sport, se dobrá věc podařila. Srdce sportovního areálu v Teplicích nad Bečvou opět začalo pulsovat. Sportovci, především z řad mládeže se mohli dál věnovat svému sportu. Ještě letos bylo možno zde uspořádat turnaje v tenise o přeborníka města Hranic a řadu dalších sportovních akcí. Proto patří zcela po právu všem těm, kteří se přičinili o znovuzrození sportovního areálu TJ Slovan Teplice nad Bečvou, slova uznání a poděkování za příkladnou činnost.

Jaroslav Rychlý

VÝZVA

V našem městě se naplno rozběhla pospartakiádní sportovní aktivita. Do tělovýchovného procesu se hlásí celá řada nových zájemců, především z řad mládeže. Abychom mohli dostatečně zajistit jejich sportovní činnost, k tomu je potřeba doplnit chybějící stav cvičitelů a trenérů. Proto Tělovýchovná jednota Sigma Hranice a Komise pro mládež a tělovýchovu vyzývá všechny občany města, kteří mají kladný vztah ke sportu a tělovýchově, aby pomohli při výchově naší sportovní mládeže.

Zájemci se mohou hlásit každé pondělí, středu a čtvrtek od 14.00 do 17.00 hodin v kanceláři TJ Sigma Hranice (v sokolovně).

JR

Rozhovor se superželezným mužem

Pavel Fischer, 36 letý železničář, který pracuje a žije v našem městě, patří v současné době mezi nejvšestrannější sportovce našeho okresu. Požádal jsem ho o rozhovor, který bude jistě zajímat široký okruh čtenářů hraničského Zpravodaje.

— Pavle, asi před dvěma roky vyšel v okresních novinách Novém Přerovsku článek o tom, jak jsi získal titul „železný muž“. Stal ses tak jedním z prvních průkopníků v tomto náročném a všestranném sportu v Hranicích. To však byl teprve začátek tvé sportovní dráhy, nemám pravdu?

Ano. Získáním titulu „železný muž“ sportování pro mne nekončilo, ba právě naopak, ještě s větší vervou a zvýšeným úsilím jsem se pustil do dalšího náročného tréninku a připravoval se tak k dosažení dalších sportovních cílů.

— Mohl bys nám prozradit, cos všechno dokázal splnit do dnešního dne?

Tak např. „železného muže“ jsem splnil již třikrát. Stal jsem se jedním z členů přerovské Ligy itovkařů. Po dokonalém zvládnutí kola, běhu a plavání přišly na řadu lyže. Také zde bylo zapotřebí vyvinout značné úsilí a notnou dávku odvahy a hlavně vytrvalosti. Teprve teď jsem mohl začít plnit podmínky pro odznak Pinguina.

— Domnívám se, Pavle, že asi jen málo čtenářů ví co je to Pinguin. Můžeš nám o tom říci něco bližšího?

Pinguin je nová sportovní soutěž všestrannosti, která k nám přišla ze severu. Jedná se o název dnes již vyhynulého zvířete, které je symbolem pro vytrvalost, pevnou vůli, odhodlání, sportovní všestrannost a především zdatnost. K jeho získání je zapotřebí absolvovat pět disciplín:

- a) běh na lyžích (50 km)
- b) běh mimo dráhu (10 km)
- c) dálkové plavání (1 — 3 km)
- d) dálkový pochod (100 km za 24 hod.)
- e) vodní turistika, splnutí řeky (30 km za 24 hod.) nebo cykloturistika — dálková jízda (150 km za 24 hod.).

Přitom jde o zvlášť vyčleněné akce, které jsou uvedeny v propozicích. Patří sem např. Jizerská padesátka, Biela stopa SNP, běh Běchovice, Plavba přes Máchovo jezero apod.. Splnil jsem zdárně určené disciplíny a obdržel diplom a odznak, který se uděluje jen jednou a platí v celé ČSSR. V naší republice tento odznak splnilo doposud přes 400 sportovců.

— V letošním roce jsi dosáhl celé řady úspěchů. Které to byly?

Vedle již jmenovaného Pinguina si nejvíce cením, že jsem byl za své výsledky nominován na mistrovství republiky v olympijském triatlonu, které proběhlo 6. července t. r. ve Valdčicích u Jičína. Tato forma triatlonu má šanci se dostat na pořad OH. Dne 4. srpna t. r. jsem splnil a dosáhl titul superželezného muže. Titul mi byl udělen ve Zlíně v České Skalici. Dalším úspěchem byla nominace na mezinárodní mistrovství republiky o objemu „železný muž“, které se konalo ve Slavkově u Brna. Startovalo zde 142 sportovců z ČSSR i zahraničí a já se umístil

v první polovině závodního pole. (Nutno zde podotknout, že většina účastníků mistrovství měla s sebou realizační tým, včetně maséra, Pavel byl jedním z mála těch, co si museli vystačit na všechno sami)..

— Jaké máš plány do budoucna?

V současné době jsem zapojen do 1. ročníku Velké ceny vytrvalců Severomoravského kraje, v plánu mám start na Jizerské padesátce, chci se zúčastnit běhu Běchovice, Košického maratónu míru a ještě několika dalších akcí. Ve Zlíně jsem byl svědkem ojedinělého výkonu, dva supermani během 48 hodin absolvovali 10 km plavání, 500 km jízdy na kole a 100 km běhu, to vše dokázali se značnou rezervou před limitem. Také jsem o tom uvažoval, ale hlavním cílem je pro mne sport masového charakteru.

— Co bys Pavle, řekl novým zájemcům o tento všestranný sport?

Především bych uvítal další zájemce, hlavně z řad mládeže, aby rozšířili naše řady. Všem, kteří to chtějí zkusit, bych rád řekl, že se všechno nejdůležitější je vytrvalost, nevdávat se nikdy předčasně, vydržet až do konce a být poctivý a přísný v tréninku. Výsledek se potom musí dostavit. Já osobně chci být masovému a všestrannému sportu věrný i nadále. Vždyť sport je velmi vhodná forma využití volného času a navíc pomáhá upevňovat naše zdraví.

za rozhovor poděkoval
Jaroslav Rychlý

Co nového v Hranickém dětském pěveckém sboru?

V Hranickém dětském pěveckém sboru se udály v letošním roce velké změny. Od ledna pracuje s pěveckým sborem nová sbormistryně Tatána Jonasová, na klavír zpěváky doprovází Marie Chromá.

Sbor je i nadále rozdělen na dvě části — přípravku (pro začínající zpěváky) a hlavní sbor. V hlavním sboru zpívají převážně děvčata i chlapci, kteří navštěvovali nejméně tři roky přípravku. Převážná část práce sbormistryně spočívala letos v nacvičení nového repertoáru pro obě oddělení. Děti se seznámily s českými, moravskými a slovenskými lidovými písněmi, ale také s hudbou klasiků. V sestaveném koncertním programu se vyskytují i taková jména jako J. S. Bach, F. Schubert, N. Rotta nebo A. Dvořák. Velké oblíbené se mezi zpěváky těší i současná tvorba našich i zahraničních skladatelů, P. Ebena, J. Maláska, J. Stanislava a dalších. Děti zkoušejí 1 x týdně, v případě potřeby se scházejí na mimořádných zkouškách. Zvládly v tomto roce již několik pěveckých vystoupení na příležitostných městských a podnikových oslavách.

V dubnu v rámci oslav 40. výročí osvobození jim Sdružený klub ROH v Hranicích zajistil koncertní zájezd do NDR, do města Grossenhain u Drážďan, kde sbor vystoupil na slavnostním koncertě v místním divadle. K květnu tohoto roku hostil grossenhainský pěvecký sbor, se kterým společně uspořádal koncert „Děti osvoboditelům“.

V září se přihlásilo do Hranického dětského pěveckého sboru 40 nových zpěváků, takže v poslední době se pilně zkouší a znovu nacvičuje a opakuje repertoár. Nejbližší koncert čeká děti v prosinci. Přisunem tak velkého množství dětí do pěveckého sboru se znovu ohlásila potřeba nových krojů. Máme již výtvarný návrh na nový kroj, ale zatím jen sháníme potřebné množství látky. Věříme, že začátkem roku 1986 vše zajistíme. Na rok 1986 máme připraven pro zpěváky bohatý program, děti se mají opravdu na co těšit.

V únoru se zúčastní sbor okresního kola „Písní přátelství“ v Přerově. V roce 1984 získal Hranický dětský pěvecký sbor v krajském kole této pěvecké soutěže „Zlaté pásmo“ ve své kategorii, takže děti mají co obhajovat. V dubnu příštího

roku je čeká koncertní zájezd do maďarského města Győr, kde jsme navázali družbu s místní hudební školou. Na květen má Hranický dětský pěvecký sbor připraveny kulturní agitky k volbám a zúčastní se městských oslav u příležitosti XVII. sjezdu KSC společně s maďarským pěveckým sborem. Na prázdniny plánujeme týdenní prázdninové soustředění.

Máte-li zájem poslechnout si Hranický dětský pěvecký sbor, zveme Vás srdečně dne 18. prosince v 18.00 hodin do sálu SK ROH v Hranicích na **VÁNOČNÍ KONCERT**. Sbor se Vám představí cyklem lidových koled, který předvedou obě oddělení společně a ukázkou dětské opery Kocour Mikeš.

IH

Výchova k volbě povolání

Zvolit správně své životní povolání je problémem nejen dětí a rodičů, ale také pedagogických pracovníků každé základní školy.

Ředitelství I. základní školy v Hranicích se snaží napomáhat svým žákům ke správné volbě povolání mnoha formami. Na chodbách školní budovy je stálá výstava propagačních letáků, fotografií škol, učilišť a závodů. Mezi těmito materiály letos nejvíce zaujal pozornost dopis náčelníka vojenského gymnázia Jana Žižky v Opavě, který je vlastně pochválením bývalého žáka I. ZŠ Dušana Faltýnka. Jmenovaný žák bude na gymnázium v tomto školním roce maturovat a po celé čtyři roky patří k vzorným žákům.

Mezi úspěšné akce patří anketa, kdy bývalí žáci školy odpovídali písemně na čtyři otázky, které byly hlavně zaměřeny na nové prostředí, ve kterém se učí a studují. Velký vliv na volbu příštího povolání mají exkurze do hranických závodů a podniků, nebo do okolních JZD. Pořádají se pod názvem „Poznáváme pracoviště svých rodičů“ a zúčastňují se jich žáci již od 5. tříd.

Žáci I. základní školy jistě ocení úsilí svých pedagogů, kteří jim odpovědně pomáhají a vedou je k správné volbě povolání.

PM

VÝSTAVA HRANICKÉHO FOTOGRAFA VE FRENŠTÁTĚ POD RADHOŠTĚM

V měsíci říjnu 1985 uspořádal Dům kultury ROH ve Frenštátě pod Radhoštěm výstavu fotografií a čtenáře našeho Zpravodaje bude asi zajímat, že šlo o výstavu prací hranického občana ing. Milana Sanetříka.

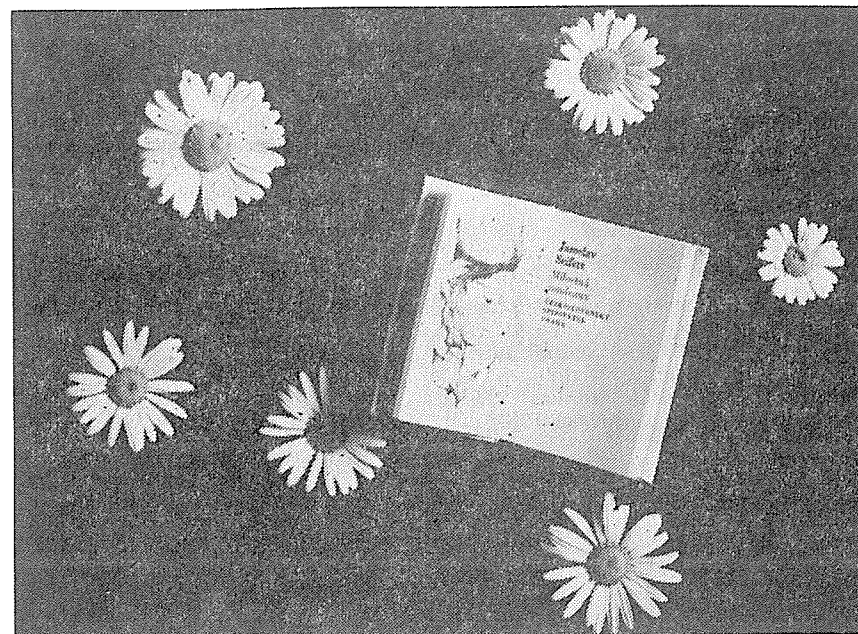
S fotografickým uměním ing. Milana Sanetříka se hranická veřejnost měla možnost seznámit již dříve, neboť prostřednictvím fotokroužku SK ROH, vystavoval v našem městě již několikrát. Členem fotokroužku je více než dvacet let a patří k jeho vůdčím osobnostem. Je iniciátorem a duší celostátní fotografické soutěže s aktuální tematikou ekologických problémů „Lesy musí žít“, jejíž tři ročníky fotokroužek organizoval.

Ing. Milan Sanetřík je zaměstnancem Státních lesů, takže již jeho profesionální zaměření napovídá, že je velkým milovníkem přírody, ke které má hluboký a citlivý vztah. Našel v ní mnoho námětů ke své umělecké tvorbě. Jeho vývoj výtvarného fotografa ovlivnila i láska k poezii, jak sám prozradil pořadatelům frenštátské výstavy:

„Během své fotografické činnosti jsem se nevyhýbal žádným námětům ani žánrům, velmi mě lákaly reportáže ze zahraničních cest. Postupně jsem však přecházel od čistě dokumentární, realistické fotografie k fotografii abstraktní a k fotomontážím. Již od let studii jsem velkým citelem poesie a té se snažím

přiblížit i ve fotografii a to jak vyhledáváním poetických námětů, tak zpracováním určitého scénáře, podloženého veršem. Jako prostředek rád uplatňuji barvy, které abstrahuji, a různé formy montáže. Proto také úmyslně nedávám fotografiím názvy. Jsem přesvědčen, že fotografie má hovořit sama svým obsahem, myšlenkou nebo technickým prostředkem, nikoliv daným názvem“.

Fotografická tvorba ing. Milana Sanetříka pese znaky vyzrálého a citlivého umělce. Výstava ve Frenštátě pod Radhoštěm toho byla dokladem.

Fotografie ing. Milana Sanetříka

SENIOR—KLUBY V OLYMPII

Nová hranická vinárna „Olympia“ byla již potřetí hostitelkou pořadů Klubu mladých při SK ROH Hranicích, pořadů, které mají název senior-klub. Tyto pořady se v našem městě těší velké oblibě. Jak by také ne, když skladba programového večera je vždy na dobré úrovni. Konají se pravidelně, vždy poslední pátek v měsíci.

Jak vypadal program senior-klubu poslední pátek v říjnu? Úvod večera patřil mládí a pohybu. Představil se přerovský taneční soubor „Hedviky“ a tanečníci „Break-dance“. Poté následovala hodinka „černé magie“ v podání přerovských iluzionistů, kteří se sdružují kolem osobnosti Ladislava Horáka. První polovina programu byla ukončena rozhovorem s hranickým umělcem, výtvarní-

kem Daliborem Pulkertem, který ten večer vystavoval některá svá díla v před-sáli Olympie.

Další část programu připravil MUDr. Pavel Drbušek, který ve svém půlhodi-novém poslechovém pořadu vzpoměl na rockovou hudbu šedesátých let, ale ten-krát v provedení československých beatových souborů. Štafetový kolík Olympi-cu, Flamenga a dalších převzala hranická skupina „Invence“, která pak zahrála nejdříve k poslechu, později i k tanci. Finišmanem říjnového „senior-klubu“ byl opět hranický diskjockey Vojta Janiček, který svými skladbami uspokojil i ty nejnáročnější.

Dle plánu Klubu mladých se konal další senior klub 29. listopadu t. r., do uzávěrky Zpravodaje ještě nevíme s jakým výsledkem. Na programu byl Pavel Foltán, brněnský písničkář, Luboš Holzer, olomoucký jazzman a promítání filmu „Dívčí válka“.

Na shledanou na dalším senior-klubu, který se bude konat v tomto měsíci, doufejme jen, že opět v Olympii.

BN

Zemřelí občané našeho města v měsíci říjnu 1985

Stoupalová Vlastimila, Hranice, Na přísadech 1167, nar. 18. 12. 1890
Bystřičan Karel, Drahotuše, Tylova 411, nar. 7. 9. 1905
Benko Josef, Teplice nad Bečvou 98, nar. 20. 5. 1933
Knöťigová Kamila, Hranice, Struhlovsko 1536, nar. 25. 6. 1909
Bartoš Zdeněk, Drahotuše, Hranická 254, nar. 23. 8. 1911
Kryzan Josef, Hranice, Zborovská 1296, nar. 28. 4. 1923
Klvaňa Emil, Hranice, Dukelská 1182, nar. 25. 1. 1901
Klívar Josef, Drahotuše, Hranická 102, nar. 17. 2. 1943
Šnitzerová Augusta, Drahotuše, nám. Osvobození 50, nar. 18. 4. 1896
Balharová Cecilie, Hranice, 1. máje 1723, nar. 28. 4. 1907
Duka Josef, Hranice, gen. Svobody 1029, nar. 19. 8. 1926
Hlaváčová Emilie, Hranice, Hwiedzoslavova 984, nar. 19. 10. 1911
Šubert Vladislav, Hranice, Nerudova 1721, nar. 13. 5. 1909
Šromová Bedřiška, Slavič 58, nar. 19. 5. 1898

Čest a věčná památka všem zemřelým spoluobčanům!

Krásná hudební tradice nezanikla

Každoročně na štědrý den, kouzelný to pořádek Vánoc, přispívá skupina hranických hudebníků, členů dechového orchestru SK ROH k vytvoření sváteční nálady a k oživení vzpomínek na zesnulé.

Traduje se, že již v osmdesátých letech minulého století, tedy asi před sto lety, chodil Karel Klívar, vynikající muzikant a zakladatel první dechové hudby v Hranicích, hrát o štědrém dnu svým zesnulým druhům. Jeho křídlovka zněla osamoceně, ale hudbou a nápěvem starých vánočních koled vyjádřil nejlépe své city a vzpomínky. V jeho šlépějích pokračoval jeho syn Rudolf, populární hra-nický kapelník a mistr hry na křídlovku. Rudolf Klívar nehrál již sám, ale pozval nejlepší hráče na žesťové nástroje — trubky a pozouny — kteří vytvořili kvarte-to žesťových nástrojů. Hrávali na městském hřbitově i na hřbitově U kostelíčka.

K této tradici přibyla na popud primáře Sanetřika ještě každoroční návštěva žesťové skupiny v hranické nemocnici. Poprvé to bylo již na sklonku války v ro-ce 1944. Tehdy hráli hudebníci ve všech odděleních, včetně infekčního. Tato tra-dice, která přispívala k dobré pohodě i zdraví pacientů, však zanikla v roce 1961.

Tradice hry na obou hřbitovech s ukončením u vánočního smrku na náměstí je každoročně ožívována na štědrý den díky hudebníkům skupiny žesťových nástrojů. Hlaholem žesťů tak ožívují krásnou tradici našich předků. Ožívují vzpo-mínky na zesnulé kamarády, kteří svou hudbou nebo zpěvem kdysi přispívali k pohodě, radosti i kráse života v našem městě.

V. Richtár

Životní jubilea občanů našeho města v měsíci prosinci 1985

75 LET:

Čechová Marie, Hranice, Struhlovsko 1536
Buzková Emilie, Hranice, Struhlovsko 1536
Sucharská Anděla, Hranice, Janáčkova 736
Kratochvílová Eva, Hranice, Struhlovsko 1400
Svobodová Anežka, Hranice, Alešova 998
Terk Karel, Hranice, Čsl. armády 607
Juřica Rudolf, Hranice, Kropáčova 11
Janičková Jarmila, Hranice, Hromůvka 1519
Pavlicová Emilie, Hranice, Struhlovsko 1721
Hotař František, Hranice, Fierlingerova 1009
Špiruta Alois, Drahotuše, Hranická 103
Koláček Václav, Slavič 94
Čagánková Maria, Olšovec 98

80 LET:

Valová Ludmila, Hranice, Tyršova 1448
Maderová Zdenka, Hranice, Náspy 53

85 LET:

Michalčíková Mariana, Hranice, Jungmannova 1805
Štátná Gabriela, Hranice, Hakenova 6
Hradilová Adéla, Drahotuše, nám. Osvobození 110

90 A VÍCE LET:

Kopřiva František, Hranice, 1. máje 1662 — 91 let
Pozlovská Karolína, Hranice, Jungmannova 1805 — 94 let
Korčová Štěpánka, Hranice, Soc. armády 446 — 90 let

Sbor pro občanské záležitosti při radě MěstNV Hranice přeje všem jubilan-tům dobré zdraví a hodně životní pohody do dalších let.

FOLK TEAM

Brněnská skupina FOLK TEAM je spojením tří muzikantů, kteří se spolu se svými hosty velmi dobře hudebně, ale i názorově doplňují. Skupina je charakteristická svým specifickým soundem, vlastní moderní tvorbou a netradičním pojetím folkové hudby, což vyplývá zejména z toho, že nikdy nelpěla na tradicích, ale snažila se hledat nové výrazy a směry ve své hudební kategorii.

Své původní zaměření na zhudebňování poezie Jiřího Ortena a Josefa Kainara, členové skupiny doplnili — a nakonec zaměnili — vlastní tvorbou. Portě se dlouho vyhýbali, až v posledních letech je můžeme vidět mezi porotci krajského kola, loni se objevili na Portě v Plzni jako hosté, letos již v autorské soutěži, kde získali nejvyšší ocenění s písní Ivana Huvara a Romana Venclovského „Člověk je jako den“.

Vedoucí Folk teamu Pavel Kopřiva, hrající na akustické a amplifikované housle, začínal s folkem v době svých středoškolských studií a dnes už je i významným organizátorem brněnského folkového života. Roman Venclovský (sólový zpěv, kytara) svým expresivním zpěvem a skladatelskými schopnostmi určuje především zvuk celého tělesa. Tomáš Ůlehla (flétna, piano, zpěv) získal své multiinstrumentalistické a aranžérské schopnosti v četných amatérských rockových skupinách, ale také studiem klasické flétny.

Folk team můžeme nezdávka vidět na podiu doplněn o další muzikanty. V poslední době s ním spolupracuje violoncellista Vratislav Lukáš z brněnských Synkop, jenž svým nástrojem hudbu skupiny vhodně zvýrazňuje.

Takže nezbývá než se těšit na kvalitní hudební zážitek. Koncert skupiny Folk team se koná 19. prosince 1985 v sále SK ROH v 19.30 hodin.

INFORMACE KE KONCERTU KPH

Kruh přátel hudby při SK ROH v Hranicích pozval pro své členy a publikum Komorní orchestr Leoše Janáčka, který svým programem vyplní třetí koncertní večer v letošní sezóně.

Komorní orchestr Leoše Janáčka vznikl v roce 1964 jako soubor Státní filharmoniev Ostravě. Jedenáct hráčů na smyčcové nástroje s uměleckým vedoucím Zdeňkem Dejmkem, tvoří dnes vyzrálý kolektiv, vybavený zkušenostmi a schopný muzikantsky přesvědčivých výkonů, pečlivě připravených a zároveň momentálně inspirovaných.

Z nástrojového obsazení vychází i repertoár souboru, který zahrnuje hudbu barokní, předklasickou i klasickou, obsahuje však i skladby autorů XX. století.

Soubor je pravidelným hostem významných hudebních festivalů u nás i v zahraničí. Stal se součástí hudebního života mnoha evropských zemí a v roce 1979 a 1981 reprezentoval československou hudební kulturu v zámoří — v USA, Kanadě a Mexiku, kde provedl 88 koncertů. Posлуhačům našeho KPH se soubor poprvé představil v únoru 1983, kdy v programu uvedl A. Vivaldiho „Čtvero ročních dob“ se sólisty Bohuslavem Matouškem a Stanislavem Běhalem.

Program koncertu, který se uskuteční dne 2. prosince t. r. v Hranicích je sestaven z děl skladatelů A. Vivaldiho, A. Corelliho, K. Stamice, J. Irelanda a B. Brittena. Sólistou ve Stamicově Koncertu A dur bude violoncellista Jan Hališka.

PROGRAMY SK ROH

-
Pondělí 2. 12.
velký sál
19.30 hodin	III. abonentní koncert KPH
KOMORNÍ ORCHESTR LEOŠE JANÁČKA
Umělecký vedoucí: Zdeňk Dejmek
Sólista: Jan Hališka — violoncello
Na programu: Antonio Vivaldi, Arcangelo Corelli, Karl Stamitz, John Ireland, Benjamin Britten.
Pátek 13. 12.
a sobota 14. 12.
sokolovna
20.00 hodin	Slavnostní ukončení kursů společenského tance a chování
KOLONY
Společenskou a taneční zábavu řídí taneční mistři manželé Chvatíkovi,
k tanci hrají orchestry SK ROH v Hranicích.
Neděle 15. 12.
velký sál
15.00 hodin	TANEČNÍ DISKOTÉKA
uvádí Vojta Janíček.
Středa 18. 12.
velký sál
18.00 hodin	VÁNOČNÍ KONCERT
Hranického dětského pěveckého sboru
Sbormistryně: Taťána Jonasová
Klavírní doprovod: Marie Chromá
Program: cyklus lidových koled a ukázky z dětské opery Kocour Mikeš.
-

Programy klubu mladých při SK ROH:

Středa 11. 12. Poslechový večer
malý sál
19.30 hodin
SKUPINA JETHRO TULL

Čtvrtek 19. 12. Koncert populární brněnské skupiny
velký sál
19.30 hodin
FOLK TEAM

Pátek 27. 12. **SENIOR — KLUB**

Předprodej vstupenek v kanceláři SK ROH, tel. 2074,
změna programu vyhrazena!

Na leden 1986 připravujeme:

17. 1. VI. abonentní koncert KPH
BRNĚNSKÝ AKADEMICKÝ SBOR
Umělecký vedoucí: Petr Chromčák

27. nebo 29. 1. Komorní muzikál pro jednoho herce
VEBR VERSUS VEBR
Hraje a zpívá Milan Hein.

Přihlášky do kursů šití přijímáme od 1. prosince 1985 v kanceláři SK ROH.
Kursy budou zahájeny od 13. ledna 1986.

PROGRAMY KIN

SVĚT

3.—5. 12. **NEROVNÝ ZÁPAS**
Americký film. Bílý muž v čele indiánského boje o zlatonosné území.
Mládeži přístupné, nevhodné do 12ti let.

6.—9. 12. **MUŽ OD SNĚŽNĚ ŘEKY**
Australský film. Romantický western z kraje divokých koní.
Film je mládeži přístupný.

10.—12. 12. **TŘETÍ STRANA MINCE**
Bulharský film. Zločin za cenu zlata.
Film je mládeži nepřístupný.

13.—16. 12. **DRSNÝ CHLAPÍK**
Francouzský film. Dobrodružná výprava za zlatem.
Film mládeži přístupný, nevhodný do 12ti let.
V pondělí 16. 12. jen v 19.30 hodin.

16. 12. **VASSA**
Představení pro členy Klubu přátel sovětského filmu.

17.—19. 12. **VŠECHNO NEBO NIC**
Český film. O přátelství a lásce, které zasáhly do života dvou bratrů.
Film je mládeži nepřístupný.

20.—23. 12. **DOBYVATELÉ ZTRACENĚ ARCHY**
Americký film. Dobrodružství s notnou dávkou napětí, humoru a nadsázky.

25.—26. 12. **LÁSKA Z PASÁŽE**
Český film. Příběh party z Václaváku.
Film je mládeži nepřístupný.

27.—30. 12. **PANNA NEBO OREL**
Italský film. Sladká příchut' odpíraného milování.
Film je mládeži nepřístupný.

Začátky představení v 17.00 a 19.30 hodin.
Změna programu vyhrazena!

Představení pro děti.

každou sobotu v 15.00 hodin

7. 12. **VÝBUCH BUDE V PĚT**
Český film. Nekatastrofický film o druhém Einsteinovi.

14. 12. **UKRADENÁ VZDUCHOLOŽ**
Český fantastický film podle románu J. Verna.

21. 12. **ROBINSON CRUSOE**
Sovětský film. Přepis slavné knihy Daniela Defoea.

28. 12. **PAVÍ PRINCEZNA**
Čínský film.
Pohádka o dvou královstvích, velké lásce a proradném rádci.

Pondělí 30. 12. **OD ZÍTRKA NEČARUJI**
Česká komedie o dopadení pana Tau.

Představení pro mládež

každou neděli ve 14.30 hodin

1. 12.	HOUSATA Český film. O holkách, které jsou všechny stejné a každá jiná.
8. 12.	POKLAD Rumunský film. Nebezpečná cesta ochránců vzácného pokladu dáckého krále.
15. 12.	KEBY SOM MAL PUŠKU Starší slovenský film.
22. 12.	TŘETÍ ŠARKÁN Sovětská pohádka. Vyprávění o třech malých kamarádech.
Středa 25. 12.	POKLAD NA STŘÍBRNÉM JEZEŘE Film NSR. Dobrodružný příběh podle románu K. Maye.
Středa 1. 1. 1986	ČLOVĚK OBOJŽIVELNÍK Sovětský fantastický film.

Představení pro školní družiny

3.—4. 12.	PANÍ BÍDA Kytice pohádek, povídek a příběhů.
10.—11. 12.	STUDNA DŽINŮ České pásmo. Čtyřikrát z pohádkového světa.
17.—18. 12.	MALENKA Japonská kreslená pohádka.

Předprodej vstupenek v kanceláři SK ROH, tel. 2074,
změna programu vyhrazena!

Čtenářům Zpravodaje města Hranic a lázní Teplic nad Bečvou přejeme radostné vánoční svátky a do Nového roku 1986 zdraví, pracovní i osobní úspěchy a dobrou pohodu po celý rok.

Redakce

Zpravodaj města Hranic a lázní Teplic nad Bečvou. — Vydává Sdružený klub ROH. — Tisknou MTZ Olomouc n. p., provoz 12, Leninova 21. — Cena Kčs 2,—. Povoleno ONV Přerov pod číslem: o. 380806984.